

FARNÍ LIST

SU. ICE, PETROVICE, SVOJ. ICE, KOLINEC, MLÁZOVY, DLOUHÁVES

1. neděle adventní 3. 12. 2006

č. 4/ 2006 (74)

Milí přátelé!

„My v modlitbách a bdění čekáme, že i na nás splní své sliby, až přijde, aby zjevil svou slávu“ : tak začíná 1. adventní preface. Začíná nový liturgický rok, začíná adventní doba, která je dobou radostného očekávání a dobou přípravy na vánoce. Pěkně o tom hovoří P. Aleš Opatrný:

Čekání patří k životu člověka. Čekat se dá nejrůznějšími způsoby. S netrpělivostí, s nedůvěrou, strachem, anebo s láskou, radostí, nadějí a věrností. Po čekání přichází setkání a důležité je, jak se člověk na takové setkání připraví, zda něco očekává, zda má co poskytnout a čím posloužit.

Advent je také dobou čekání, čekání na "Hosta" nejmávanějšího, nejcennějšího a nejvznešenějšího. Očekáváme příchod našeho Zachránce, který přichází, aby nám ukázal jak žít život lásky, radosti a pokoje (Gal 5,22), a aby nás k tomuto životu vybavil. Jak správně prožít tuto dobu nám radí sv. Jan Křtitel: "Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.(Mt 3,2; Lk 3,4-5)

Čím hlouběji a pravdivěji prožijeme adventní dobu, tím radostněji a plněji budeme moci prožít vánoce. Vánoce znamenají příchod Světla, Lásky na tento svět, do našeho života. V adventní době si obzvláště připomínáme nutnost stále otevřenosti a připravenosti pro naše setkávání s Bohem, ale též na naše definitivní setkání s Ním.

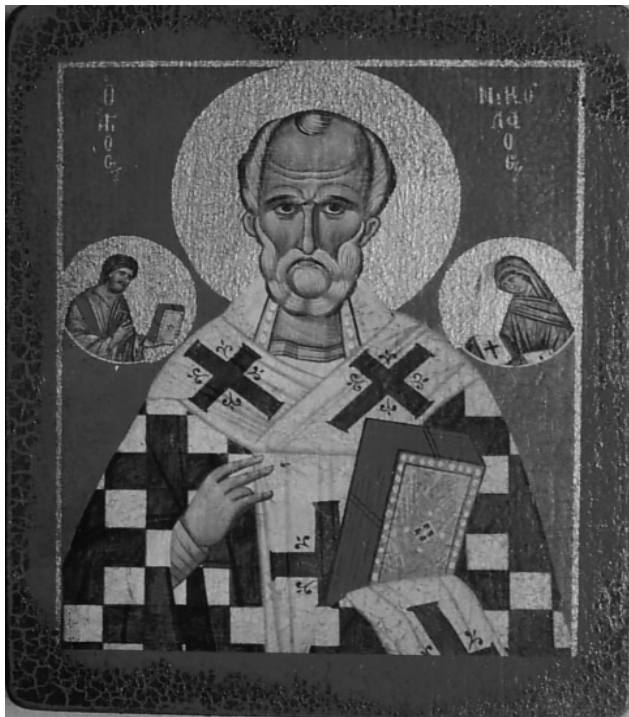
Ježíš k nám přichází stále v nejrůznějších podobách: v bližních, v životních situacích, ve svátostech, ve svém Slově... Budme proto stále připraveni na

setkání s Tím, kterému patří veškerá moc na nebi i na zemi, s Tím, který zná radosti i trápení každého z nás, s Tím, kterému na každém záleží, s Tím, který si každého z nás zamiloval. Ježíš sám říká: "Hle, stojím přede dveřmi a tluču, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou". (Zj 3,20)

Přejeme Vám, aby tím nejvzácnějším hostem na Vaší štědrovečerní večeři byl sám Pán ve vašich srdcích!

Vaši P. Jan a P. Michal

Nikolaos

Víte, koho dneska je? Jmenoval se "Vítězství lidu". Nikolaos. (*Niké* je vítězství a *laos* lid.) Dnes je svátek toho Nikolaose, který vzal opravdicky za své poselství, jež dostal. Proto se hezky hodí do doby přípravy na Vánoce, do adventu.

Lidé se starají, uklízejí (aby se potom zas mohlo všechno rozházet), to je pro ně příprava. Začne se napíkat, začne šílenství, které vyvolal obchod. Žene vás k tomu, abyste utráceli prachy, protože přece musíte dát dárek tomu, tomu a tomu. Protože on vám dá také dárek. Ztratila se podstata krásy dát dar, slavit něco darem. A právě to pochopil tenhle Nikolaos. Byl za svého mládí bohatý a věděl, že jsou lidé, kteří nemají. A udělal překrásnou věc, kterou se naučil od Krista Ježíše. Ten také kdysi v Káni přinesl lidem, kteří neměli, dar. A oni tehdy vůbec nevěděli, že je to od Něj a že je to dar.

Mikuláš udělal něco podobného. Věděl, že jsou lidé chudí. Věděl, že on má. Chtěl jim pomoci a nechtěl je znectít, zarmoutit, okrást o hezký zážitek, tak si nejdřív zřídil malou detektivní kancelář. Když tak zjistil, že je někdo chudý, v noci se tam připlížil. V noci chodívají zloději, aby kradli. On chodil v noci, aby lidem

dával. Když měli otevřené okno, hup, hodil tam prachy. Jestliže si pod oknem sušili třeba punčochy, tak do nich něco spadlo, jako to děláme my dneska dětem. Nebo to spadlo do boty, jako se to dnes dělá například ve Francii. Pomohl jim. A právě proto ho slavíme.

Když se dejme tomu tatík přižene večer a řekne: "Musím na tu školní schůzku, jak se můj potomek učí nebo neučí, ale musím si vyčistit boty," jde a vidí, že má řadu svých bot vyčištěnu. Tak tos udělal, milý mladíku, jako svatý Mikuláš! Když se přižene večer matka a řekne: "Lidi drahý, mám dělat večeri a ještě nemám od včerejška umyté nádobí," půjde ho mýt a ono bude umyté, utřené, uložené. Tak tos udělal jako svatý Mikuláš! To je pravý dobrý skutek. Takhle se dává.

V tom se mi nesmírně líbí, budete se divit, spisovatel Jaroslav Hašek. Ten jednou seděl v kavárničce (píše to o něm Eduard Bass) a viděl, jak si nějaký chudý student u mramorového stolku pod deskou rovná korunkou, jestli mu stačí na kávu. Nebo jestli si ještě k tomu může koupit rohlík. Viděl, že je to chudý študák, nemá na to a je večer. Přišel k němu (Hašek nikdy nemluvil slušně) a povídá: "Co na mě tak čumíš, ty vole? To si myslíš, že ti zůstanu dlužnej ty prachy, cos mi pučil, ty blbče? Tady je máš!" A dal mu padesátikorunu. Nebyl mu dlužný nic. Šokoval ho dokonce surovostí a sprostotou, protože měl měkké a dobré srdce. A mám takový dojem, že když se Hašek dostavil k bráně nebeské, svatý Petr ukázal: Jenom dál. A Hašek najednou viděl, že ten, kterému nadával vůl, byl Ježíš Kristus. Obdaroval tak nádherně, že to nebylo vůbec vidět. A to je náplň naší cesty směrem k Vánocům.

*Kázání P. Jiřího Reinsberga k 6. prosinci –
svátku sv. Mikuláše,
z knihy: Probíhejte Jeruzalémem a sviňte,
vydalo: Karm. nakl.*

Milý Jene, Ježíšův předchůdce

Milý Jene,

v mysli mi ještě zaznívá tvá výtka farizeům a saduceům, kteří se chtěli dát od tebe pokřtít: "Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení ..."

Toto napomenutí platí také nám. Vždyť se stejně jako farizeové a saduceové domníváme, že žijeme v pravdě, a zatím ji neznáme, že jsme Božími přáteli, a přece to nepocítujeme jako součást svého života. Svůj styk s ním odkládáme, až budeme mít čas a bude se nám chtít, děláme si Boha podle své míry, který by vyhovoval našim požadavkům, našim ambicím, našim zájmům. Bůh se nám stal skoro předmětem volby, kamínkem na našich mozaikách sestavených ze sobectví, z konzumismu, z aktivismu, stal se psychologickou jistotou, kterou člověk velmi potřebuje ve společnosti plné nejistot.

Být jako zmije znamená jednat a proplétat se lstivě v houštinách existence. Jako pro farizeje a saduceje platí i pro nás jen vnější obřady: dát se pokřtít a chovat se zdvořile a uctivě. Jde nám o vnější zdání, ale to pravé zůstává v nás ukryté. Nezáleží na tom, jsme-li v nitru prohnili, zkaženi, prázdní, je-li naše víra už udušena, nezáleží na tom, budeme-li slavit Vánoce ve svých vytopených bytech, zatímco tolik lidí bude mrznout na ulicích, v prozatímních barácích, ve stanech nebo někde pod mostem... Důležité je, že jsme věnovali příspěvek na účet kterékoli humanitární organizace, důležité je, ukázat se. Zmijí plemeno!

Milý Jene Křtíteli, ani zdaleka nejsme přesvědčeni, že Bůh je životem, který mění naše životy. Nedokážeme ho vpustit do své historie, přestože On je Historie. Raději ho odsunujeme na okraj, místo do středu své existence.

Nuže, Ježíš je největší dar, očekávaný od pokolení do pokolení, od pradávna ohlašovaný mnoha proroky. Také ty, milý Jene, jsi připravoval dějiny na přijetí Daru všech darů, Mesiáše. Jsi nazýván Ježíšovým Předchůdcem, protože jsi byl jeho pionýrem, klestil jsi mu cestu. Řekni nám tedy: jakou cestou máme jít, abychom dospěli k Ježíši? Protože Boží cesty nejsou cestami našimi.

Cesta, kterou jsi prošlapal svými starými škrpály, má jediné jméno: křest. A toto je obřad, který se má v životě ustavičně obnovovat. Není to tedy dálnice, ale stezka a jmenuje se obrácení, pokání. Potkat Ježíše, připravit a vyrovnat cestu pro Pána znamená jen jedno: změnit své srdce, zreformovat svou historii, sáhnout k radikálním rozhodnutím ve svém způsobu života.

Obrácení je proměna. Čeho? Stačí podívat se kolem sebe a zvolat jako ty, milý Jene. Je třeba "napřímít" své cesty, dát jim podobu, jakou ukázal Ježíš, udělat z nich cesty lásky. K Lásce se tedy máme obrátit, na Lásku se musí zaměřit náš život a naše historie, protože ten, kdo nemiluje, je nešťastnější než ten, kdo se necítí milován!

Kapitola z knihy: Otevřené dopisy (Francesco Armenti), vydalo: Karmelitánské nakladatelství

□ □ □

Zprávy a oznámení

*** Pomoc bližnímu – Adopce na dálku

Také letos se můžete přidat k chlapcům a děvčatům z našich farností a od neděle Krista Krále (26. 11. 2006) do neděle Křtu Páně (7. 1. 2007) šetřit peníze pro Adopci na dálku. Pomáháme tak třem dětem: Mecrine a Joseline z Indie a Josephovi z Ugandy. Chceme se také za tyto chudé děti modlit. Podrobné informace o Adopci na dálku i o „našich“ dětech se dozvíte ve vánočním vydání farního listu.

*** Slavnost patrona českobudějovické diecéze

Na středu 6. prosince připadá v liturgickém kalendáři svátek svatého Mikuláše, patrona katedrálního chrámu v Českých Budějovicích. Poutní mše svatá v naší katedrále bude v 17 hodin za účasti otce biskupa Jiřího.

***

*** Mezinárodní den lidských práv

Na neděli 10. prosince (2. neděle adventní) připadá celosvětový den lidských práv, tedy i den práva na náboženské vyznání a na výchovu dětí v duchu křesťanství.

*** Blahopřání

Dne 28. prosince 2006 oslaví své 85. narozeniny Mons. Václav Dvořák, biskupský vikář českobudějovický.

Srdečně blahopřejeme!

Připravujeme

Na sobotu 3. února 2007 připravujeme od 14 hodin tradiční Dětský farní karneval a od 20 hodin nekuřácký Farní ples, které se budou konat v Sokolovně v Sušici.

Program a téma budou ještě upřesněny.

***

□ □ □